

leger på langs leger på langs leger på langs leger på

Gudegitt oppgave

«Etter at sognepresten sykmeldte seg, var det ingen prester igjen som kunne forrette gudstjenester ved Sagene kirke.»

Aftenposten

Nesten som andre

«Cecilie elsker utfordringer...I fritida leser hun til og med spenningsromaner av den svenske krimforfatteren Henning Mankell.»

Dagbladet omtaler stud.med. og målvakt Cecilie Leganger

Samarbeid på tvers

«Under lunsjen på legekantoret i Treungen onsdag ble kommunelegen i Nissedal varslet om ei alvorleg ulykke på Felle, om lag ein

halv times køyring unna... Både ambulanse og luftambulanse vart kalla ut. Anna McKenzie Juva tok av stad i eigen bil i full fart. Etter bare to kilometer fekk ho sjå eit helikopter på eit jorde, som hadde arbeidsoppdrag for Telenor. Kommunelegen var ikkje sein om å trække på bremsen.

Sjeldan og kanskje aldri får nokon oppleve så effektiv rekvisisjon på ein så spesiell og luftig måte. Piloten sa ja på sparket.

McKenzie Juva peika på kartet kvar dei skulle. Straks vart ho med på sin fyrste heilkoptertur nokon gong. Blant hjelpepersonalet kom ho fyrst på ulukkestaden. Pasienten vart sendt til Ullevål sjukehus med alvorlege hovudskader.»

Vest-Telemark Blad

Ille i Østfold?

«Østfold får stadig vekk passet sitt påskrevet som et fylke som hviler på laurbær som for lengst har støvet ned. Tre av ti Østfoldmenn har potensproblemer. FFK er ute av spill. Kongefamilien svikter Hankø. Det er få superkjendiser herfra. Folk utenfor fylket gjør seg morsomme på vår bekostning.»

Fredriksstad Blad

leger på tvers leger på tvers leger på tvers leger på tvers

Humoristiske opplevelser fra legelivet publiseres anonymt, men sendes inn med navn og adresse. Rett til å redigere historiene forbeholdes.

Adresse: HumorRedaktøren, Tidsskrift for Den norske lægeforening, Postboks 1152 Sentrum, 0107 Oslo. Telefaks 23 01 52 90. E-post: stein.tyrdal@ullevaal.no

To av pionerene i medisinsk humoristisk litteratur i Norge var anatomen Bernhard Getz og genetikeren Carl Birger van der Hagen som skrev en avhandling om tidevannets innflytelse på språkutviklingen. I regi av Studentersamfunnet i Oslo disputerte herrene for den humoristiske doktorgrad i 1965. De fikk tittelen Doctor humoris causae. Og kirurgen Nils Øhre Nielsen skrev om enzymkirurgi.

Likevel synes det å være patologene som har vært de ivrigste til å ta humoren på alvor. Vi nevner Ole Didrik Lærum som forutsa en godartet svulst som var så sjelden at den ennå ikke hadde forekommet: podocytom i nyren. Men en gang ville den dukke opp. Podocytomet var listet opp i *Guinness Book of Records* som verdens sjeldneste sykdom. Der stod den i mange år før den ble strøket, rett og slett fordi den ble for sjelden. Sammen med patologkollega Kari Skulleruds klarte de å erte på seg kirurgene med en artikkel som konkluderte med at det kunne være farligere å være assistent for enkelte aggressive kirurger enn å være deres pasient. Professor Ansgar Torvik skrev om fremmedlegemer på hjernen og Olav Hilmar Iversen er kjent for sine artikler om byråkrattitis og om kunsten å svømme blant hai.

Patologene har bevart observasjonsevnen.

Ignorerer?

Selv om jeg ikke er noen kløpper på PC, er den et utmerket redskap når jeg ønsker mine tanker ned på papiret. Som patolog fullførte jeg i går aften et mindre skrift om svulster, blant annet om adenomer og karsinomer. For å utelukke feil trykte jeg på stavekontrollen. Den fungerte utmerket. Den stanset ved alle latinske ord, opplyste at den ikke hadde forslag og jeg trykte «ignorer». Den stanset også ved ordet adenom. Til min store overraskelse hadde den her et forslag til korreksjon. Min PC ville erstatte adenom med «alenemor». Jeg avsto forslaget og trykte på «ignorer».

– *Professor i patologi*

Vi forstår det aktuelle valg, men i vår tid skal man være forsiktig med å ignorere alene-mødre. Patologene fortsetter sin rolle som humorsendere og driver gjerne spøk på egen arbeidsplass:

Histologisk spøk

Min histologiremisje er en aprilspøk fra min tid som assistentlege ved et av landets universitetssykehus. Et kyllinglår ble rensert for kjøtt og lagt på et glass med formalin. Histologiremisje ble skrevet med oppdiktete pasientdata (Bjartmar Gorm f. 5.10. 1950), rekvirentdata og sykehistorie: Klinisk diagnose: tvangsnevrose. Kort sykehistorie (nøyaktig): kompulsivt preget tvangsnevrotiker med en lei tendens til «å vise fingeren» til overordnede og øvrighetspersoner for øvrig. Dette, kombinert med en uttalt korpolali, har brakt pasienten opp i en rekke uheldige situasjoner. Høyre langfinger fjernes derfor. Preparatet er tatt fra: høyre hånds 3. finger.

Består av: phalanx proksimalis høyre hånds 3. finger. Spesielle ønsker: prognose.

Preparatet med remisse ble 1. april plassert sammen med de øvrige preparater i avdelingens prøvemottak, og preparatet ble behandlet på vanlig måte i laboratoriet med dekalisering etter formalinfiksering, makrobeskjæring, parafininnstøping og snittskjæring.

Jeg sørget for at det ble meg som fikk de ferdige vevsnettene til diagnostisering, og fulgte opp de innledende kliniske opplysninger i min diagnoseformulering.

På våre daglige morgenmøter pleide avdelingsoverlegen å gå gjennom foregående dags histologisvar, dels som ledd i kvalitets-sikring, dels i undervisningsøyemed. Lønn for strevet fikk jeg da «min» remisse ble referert, med meg som «intetanende» tilhører: Mikroskopisk sees: beinvev (rørknokkel) uten påviste patologiske forandringer. PS Det er utfra det foreliggende materiale vanskelig å uttale seg om prognosen. Det anbefales at også venstre hånds 3. finger fjernes.

– *Ikke alltid gravalvorlig patolog*

Redaksjonen takker for den instruktive beskrivelse av gangen i fremstilling av et preparat og forstår hvorfor kollegene ante ugler i mosen: Remissen er utfylt på maskin og derfor er remissen leselig. Tiden er nå moden for at røntgenlegene endelig står frem med sine aprilspøker. Vi tar gjerne imot kopi av tvilsomme røntgenbilder idet vi takker patologene for at de ikke sender selve preparatet. Ha en takknemlig dag.

– *Stein Tyrdal, HumorRedaktør*